

A BREST, chez EGASSE

CHANSON EUS AN AMITIE

DA GOMPARAGI

EUS AR PÈVAR SÈZON.

Antretien hac amitie,
Fidelite ha promesse,
Gên, ha glac'har, ha nec'hamant,
Displijadur ha calz tourmant;
Hanval ous ar pêvar sêzon
A ra ar sujet eus va chanson.

Var un ton convenabl.

AN ini a zo bet ganet en un astr a blandeden,
Lies e vrassa plijadur eo a ra dezàn enqen;
Dishanval eus ar guennily, a gav bepret ar sêzon
Pini zo muia desirapl herves e gomplexion.

Evit aprou ar rêsoniou pere a meus avancet,
Ne meus ezom da houl eus den, pa meus vanan
sujet,

O veza bet digant Doue ur galonic qen tener,
Ha goude ur speret bian da veza dei gouarner.

Me meus choaset evit mestrez ar vrava eus
ar merc'het,

Hac e deus calz a dalanchou, zo dezirapl em
speret;

Mes ne allàn ray da entent nemet dre huanadou
Peguen trist eo hon amitie rentet gant ar goel
dêodou.

Debonjour ha joa , plac'h yaouanc , pa meus
gallet ho quelet ;

Bea zo pell amzer aboe m'am boa desiret
Adressi dêc'h un den yaouanc da veza ho ser-
vicher ,

Mar qevit e zon apropos da veza ho messenger.

Dre ho prudañ leun a furnes e roit din har-
diegues ,

Hac ouspen , cavet confianç , hep ma meus a-
naoudeguez ,

D'anavezout ar personach a beini e comzet ,

Ze a ra din goel hoc'h avis d'ober evel zo dleet.

Plac'h yaouanc , en laret a ràn penos en deus
bolonte

Beza dêc'h eur guir servicher , gant peb sort
fidelite ;

Mes e fortun hac e bresañ zo hanval eus va ini ,

Me ho ped da decida din ha ze ve d'ho fantasi.

Excus a houllàn , den yaouanc ; biscoas ne
meus meritet

E vefe un den eveldoc'h en defe va desiret ;

Mes mac'h optenfes ur faveur qen desirabl em
speret ,

Me gred é ven an eurussa deus a does an oll
merc'het.

Permetit ho torn em ini , me e zeo ar per-
sonach

5

Eus a bini e meus comzet, hac a rent d'êc'h an
homach ;

Mar prometit din amitié, em bo ennoc'h con-
fianç,

Ha mar bec'h fidel em andret, oc'h sur deus a
recompanç.

Ho comzou, emei, den yaouanc, a ra din
dout da gredi

Penos ê me eo an objet zo hervez ho fantasi ;
Mes etoez ar mel a zo douç e heller laqat poeson,
Lies a vech e ve traitour nep a lar beza mignon.

Ret eo anaveout un Doue qentoc'h eguet e
garet,

Ha me a lar va santimant vit ma vo anavezet ;
Ar garantez a meus ouzoc'h a ziverra va bue,
Ma ne roit goell assuranc din demeus ho fidelite.

Goncet oc'h eus va speret dre ma creden d'ho
comzou,

Ha me deu d'ên em livra d'êc'h a galon hac a
henou

En ho polonte da zispos gant peb enor ha respet
Betec ar fin eus hon bue, mar bec'h fidel em
andret.

O ! douter benign eus an ên ebars en nevez
amzer,

A ro ar vuez d'ar yeaud, liberi ur prisonnier ;
Etablissa hon amitié hirio var un ton music,
A ra demp-ni al lapousset dre un triomph an-
gelic.

Neuse rejont o disparti, pepini a ya d'ar guêr,
Goude m'o devoa decidet peagoulz caet amzer

4

D'en ur gaet ebars er plaç pini o devoa choaset
O daou assambles da barlant da recrei o speret.

Lies a vech qent an termen me bourmeno va
speret

Da gonsideri e furnes qercoulz evel e guenet ;
Sclêrigennet dre artifiç allumet gant Cupidon ,
A sorti dre e daoulagad hac a dêo en he c'halon.

Me fel din nijal ebete , an termen zo pres-
crivet ,

Ha disqen evel ur pichon ebars en e c'habinet,
Evit presanti ar salut gant pep enor ha respet :
Bonjour , va douç , va c'harante , gouir rouanes
va speret.

Ha dêc'h , emei , va servicher , p'o quelàn e
zòn ceder ,

Dre ma meus ar blijadures da gredi eveot fidel
Da accomplissa evel dòn assambles ar bromesse
Pini am eus commancet dêc'h gant pep sort
fidelite.

Venus , Cupidon , a bedàn , roue an amou-
roustet ,

Da rei din talanchou exact da bresanti'ur boqet
Ranfermet en un alianç , formalite a eured ,
Hac ur c'hontrat dre ur sermant var an ine
contractet.

Me receo gant joa ho present , ha repeti ar
c'homzou

Oc'h eus grêt din , dre ho sermant , e presanç
ar gouir Autrou ;

Neus fors petra ellin clêvet dre ali pe goel deodet ,

5

Ma ne allàn qet o caet, biqen ne ven eureujet.

Cetu ni contractet ar vœu pini voa qen desiret
Aben ma voa poent din 'quitât digant va muia
caret ;

Pa n'allàn, evel Josue, arrêti er firmamant
An eol evit asten an de^ecaet amzer da barlant.

Va c'halon sêsisset a joa evel ar verdaidy,
Gant moes ar Siren o cana hep gallout consideri |
Ez intexposet d'ar balen, d'argur un had'an avel,
Evel hon amitie barfet d'argoel deodou infernel.

Artes, ar guenta planeden, a den d'am di-
cesissa,
Evel un distruch er c'hampagn pa ra d'an deillou
coea ;

Dre dimbaillou a vedisanç deus ar goel deod
milliguet,

O deus captivet va mestres deus a doues hon
joaustet.

Qenta ma velis va mestres ebars en dristi-
diguez,

E voa e unanie er plac^am'en^eem gavemp alies ;
En ur bresanti ar saludⁱgoulen qêlou he yec'het,
Credi ra din oc'h eus chagrin, er fêçon ma zoc'h
chanchet.

Ne deus qet gallet va respont, chouchet eo
var benn va glin,

Entre meo padêt, va c'halon da sonjal en^ehe
chagrin ;

Explic'it din ho 'chenamant, neus fors peguen
bras e ve,

6

Contant on da zont d'ho sicour, ha pa goustfe
va bue.

En ur bresanti ar voalen pini devoa recevet
Provisoirament en contrat da assuri an heured,
E deus laret en ur voela : gountaoun e zoc'h fidel,
A ra din chagrin gant an aoun na rancfen ho
tilezel.

Ha possubl e ye, va mestres, e teufac'h d'am
dilezel !

Ha da rei din ur maro criz vit va amitie fidel !
Mes pa meus livret va c'halon da zispos d'ho
polonte,
M'o ped bremàn d'e delivra dre ar maro pe ar
vue.

Ma mijemp qement a bouar evel a fidelite,
Ne vijemp james separet an eil digant eguile ;
Mes va ligne gant ar goël deod so armet d'hon
separi,
Eus Doue eo dimp goul ar c'hraç hon daou d'en
em gonsoli.

Ne allàn pelloc'h esperi er bed-màn contan-
tamant,
Nobstant ma ven em plijadur, m'o coelfen hep
jenamant ;
Mes pa n'allàn gant hon daelou retraci deus ar
galon,
Arpoltret eus hon amitie ingravet gant Cupidon.
- Rac se ta, va douç Yvona, poent eo bremàn
gimiadi,
Da nel gen on fidelite dont a ben d'on honsoli,

7

Me souet d'êc'h contatamant ha pep boneur er
bed m'ân,

Hac un'eternite eurus gant Doue da jouissàn.

Me houl d'êc'h graçou deus an ên vel oc'h eus
din souetet,

Eus Jesus, salver ar bed oll, vit ma vezot con-
solet ;

Vel ur martir en esperanç d'ur recompanç e-
ternel,

Pa goust qen qer demp an hano eus a zaou
vignon fidel.

En ur houl pardon ous Doue hac an eil vel
eguile,

Parenqomp dre obeissanç dislaret ar bromesse;

Quitad hon daou en ur voela dre hor moeziou
truezus,

An nep zo qiriec d'or maleur a rento cont da
Jesus.

Chanchamant a don. (Ar Gouân.)

Lavar din brem'ân, goel deod, pera neus grêt
dide

Dont da separi daou den luet en amitié;

A pa voamp en em choaset ha choaset gant Doue,

E c'halfoas on permeti da heuill on bolonte.

Ar goel Deod.

Me o quelie qen caret ebars e peb contre,

An éclat eus hoc'h hano a laqe an oll gai ;

Ha pa n'allen dre alli ober d'êc'h e lezel,

E meus hadet fesani evit ma refot-u voel.

8

Oh ! treitour abominabl , dies da bardoni,
Te a peus va dicriet var zin dont d'am meuli ;
Divoal eus ar guir justiç, pa lar Doue da Bêr :
Gant an arm ma tistrujet me bunisso sever.

Ar hoes eus ar sêson coulz ha da jalousi,
A etouf hon amitie , frilla hon industai ;
Diou galonic qer joaus-humen ha trionphant,
Ac'h eus bremàn captivet gant da voel deod
mechant.

Bemnos vel ma ven cousqet goude reflexion,
E seblant din da velet , rouanes va c'halon ;
Mes e daoulagad brillant chenchet el liou d'an
nos ,

Am difun da hirvoudi privet eus va repos.

Cetu ni dissêsisset eus ar brassa loisir,
A bossede ur galon da gombli e desir ;
Hanval eus ar papillon a darnich er c'holo ,
Dre flam ardant on charmo o rancontr ar maro.

Nep en deus grêt ar son-màn a zo c'hoas den
yaouanc ,
Mes e calz a fêçoniou en deus bet chenchamant ;
Quittêt en deus Lanvellec o heuill e blijadur ,
Emâ bremàn residant er baros a Plufur.

F I N.

E Montroulez, eus a Impr. LÉDAN.